

Historiikki - 40 vuotta toimintaa

Alkusanat

Metsästys on hieno ja monipuolinen harrastus. Se kytkee kylän väkeä yhteiseen harrastukseen ja luo mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä ammattiin, ikään ja sukupuoleen katsomatta. Metsästysharrastus antaa mahdollisuuden olla pyyntimies vailla vertaa, ampumaurheilun harrastaja, eräretkeilijä, metsässä kulkija, porukan korvaamaton osa, koirankouluttaja, yhdistystoimija sekä paljon muuta. Jokainen voi olla mukana omalla tavallaan. Suuren seuran etu on, että tekijöitä on joka lähtöön.

Kautta aikain riista on ollut näillä selkosilla tärkeä ravinnon osa. Näillä seuduilla metsän riistaa ja paikallisvesien kalaa on osattu hyödyntää. Pyyntitaito ja pyyntikulttuuri ovat siirtyneet sukupolvelta toiselle vuosisatojen ajan. Pienriistan pyynti on ollut yksinäisten metsästäjien omatoimista saalistamista. Suurriistan, kuten hirvien, peurojen ja suurpetojen, pyynti on vaatinut vanhankansan miehiltäkin ryhmätyöskentelyä ja yhteistyötaitoja. Nykyään näillä kairoilla vilkas hirvenmetsästys on etupäässä ryhmätyötä, jossa ryhmän jäsenten yhteistyö ja yhdessä viihtyminen nousevat tärkeään rooliin.

Metsästyksen, riistanhoitotyön ja pyyntisäännösten täsmentymisen myötä seuratoiminta on nousut paikallisesti keskeiseksi toimintaympäristöksi. Seuratoiminta tarvitsee monenlaisia osajia. Eri ihmisten osaaminen ja taitojen yhdistäminen rikastuttavat paikallista elämää.

Seuran perustaminen

Kuluvana vuonna tulee kuluneeksi 40 vuotta Kursun Erä ry:n perustamisesta. Kursussa on toki metsästetty jo ennen seuraakin pienriistaa ja suurpetoja, mutta viimeistään 1970-luvun alussa ilmeni tarve metsästyksen ja riistanhoidon tehostamisesta. Niinpä Kursun, Isohalmeen, Mälävaaran ja Lapajärvi-Isomaan kylien miehet kokoontuivat perustamaan metsästysseuraa. Seuran perustava kokous pidettiin Kursun koululla 18. maaliskuuta 1973. Perustamiskokouksessa oli läsnä 48 maanomistajaa ja asiansharrastajaa. Perustavan kokouksen puheenjohtajana toimi Mauri Kejonen ja sihteerinä Seppo Kullaa. Perustavan kokouksen pöytäkirjan mukaan Arttu Lukkarila esitti kokousväelle, että Kursuun ja sen lähiympäristöön perustetaan metsästysseura, ja suuri osa kokousväestä, muun muassa Arvo Huossa ja Yrjö Myllykangas, kannattivat tehtyä esitystä. Perustamisasiakirjan ovat allekirjoittaneet Kalle Tuhkala, Toivo Huhtala ja Eemeli Tapio. Yhdistys on merkitty rekisteriin 27. syyskuuta 1973.

Ensimmäinen puheenjohtaja oli Mauri Kejonen ja sihteeri Valtteri Tapio. Ensimmäiseen johtokuntaan kuuluivat puheenjohtaja Kejosen lisäksi varapuheenjohtaja Toivo Lehikoinen ja jäsenet Toivo Huhtala, Arvo Huossa, Veikko Mukkala, Yrjö Myllykangas, Ossi Niemelä, Reino Siivola, Eemeli Tapio ja Kalle Tuhkala. Johtokunta hankki jo 27. maaliskuuta mennessä 80 maanvuokrasopimusta, joista kertyi metsästykselle yhteensä 15 200 hehtaaria jäsenmäärän ollessa liki sata jäsentä.

Jäsenet ja metsästysalueet

Kursun Erän jäsenmäärä oli vuoden 2012 lopussa 276 henkilöä. Seuralla on käytössä toistaiseksi voimassa olevin vuokrasopimuksin 205 metsätilaa, joiden yhteenlaskettu pinta-ala on 18 077 hehtaaria. Määräaikaisin sopimuksin on vuokrattu 14 metsätilaa, joissa on 805 hehtaaria. Vain hirven pyyntiä varten on vuokrattu 19 metsätilaa, joissa on 3 105 hehtaaria metsämaata. Sallan yhteismetsältä on vuokrattu noin 1 000 hehtaaria. Yhteensä seuran käytössä on noin 250 metsätilan maista 23 000 hehtaarin pyyntialue. Lisäksi seuran maihin liittyy valtion maita 6 000 hehtaaria.

Hallinto ja toimikunnat

Seuralla on ollut neljänkymmenen toimintavuoden aikana yhteensä yhdeksän puheenjohtajaa. Mauri Kejonen toimi puheenjohtajana kuusi toimikautta seuran perustamisesta alkaen. Seuran toiseksi puheenjohtajaksi valittiin Pekka Vuonnala. Hän oli puheenjohtajana kymmenen toimikautta vuosina 1979 - 1988. Pekka Vuonnalan jälkeen pestiä jatkoi Hannu Leskelä toimien puheenjohtajana kolme kautta vuosina 1989 - 1991. Seuraavaksi puheenjohtajaksi valittiin Matti Tuhkala. Hän toimi seuran johdossa vuosina 1992 - 1996 viisi vuotta. Myös Pasi Onkamo toimi puheenjohtajana viisi vuotta ajalla 1997 - 2001. Pasi Onkamon jälkeen puheenjohtajana oli yhden kauden Kari Väinölä. Jouko Lukkarila oli puheenjohtajana kolme kautta vuosina 2003 - 2005 ja Kari Tuhkala vajaa puolitoista toimikautta. Juhani Kellokumpu otti puheenjohtajan pestin vuonna 2008.

Seuran sihteerin tehtäviä on hoitanut myös kahdeksan henkilöä. Valtteri Tapio toimi seuran sihteerinä kuusi vuotta. Pertti Soukka hoiti sihteerin tehtäviä kaksi kautta vuosina. Jouko Mustonen oli sihteerinä kuusi vuotta, Sirkka Kellokumpu viisi kautta, Antero Myllykangas viisi kautta ja Juhani Myllykangas kuusi kautta. Orvokki Laitinen oli sihteerinä kolme kautta. Nykyinen sihteeri Reino Tauriainen aloitti tehtävässä vuonna 2006

Seuran hallinnossa siirryttiin tietokoneaikaan vuonna 2000, jolloin seuran jäsentiedot ja tilarekisterit siirrettiin paperilta tietokoneelle. Kirjanpidosta on huolehtinut viime vuodet Sallan Tilitoimi Jurmu ja sittemmin Tilipiste Selkälä.

Seuran alkuvaiheessa perustettiin hirvitoimikunta, ampumatoimikunta ja riistanhoitotoimikunta. Tällä hetkellä seuralla on kuusi jaostoa: hirtijaosto, riistanhoitojaosto, huvi-, ampuma-, kilpailu- ja talkoojaosto, kalamiesjaosto, kenneljaosto ja naisjaosto.

Vaikka seuran perustamisen eräs keskeinen peruste oli hirvenpyynti, seuran tavoitteena on ollut koko olemassaolon ajan metsästyskulttuurin ja riistanhoidon vaaliminen. Metsästyslakiin ja muihin metsästyksen ja riistanhoidon ohjeisiin on paneuduttu voimallisesti heti alusta alkaen.

Naisjaoston toiminta

Naisjaosto perustettiin 1982. Seuran toiminnan tukemiseksi naisjaosto on pitänyt pilkkikilpailuja, myyjäisiä ja arpajaisia. Naisjaosto on muistanut paikkakunnan eri yhteisöjä. Seuralle naisjaosto on hankkinut varoja muun muassa ampumaradan ja hirtvivajan rakentamiseen. Naisjaoston jäsenmäärä on ollut parhaimmillaan noin 25 henkilöä.

Seuran tunnukset ja muistaminen

Kursun Erä ry:llä on omat tunnukset, merkki ja standaaari. Merkki on otettu käyttöön vuonna 1990. Tyylikkään merkin on suunnitellut Pertti Tuhkala. Seuran merkissä kuvataan eräitä seuran keskeisimmistä toiminnoista, hirvenpyyntiä ja hirvikoirien kasvatusta. Merkkiä käytetään muun muassa asiapapereissa, maastopuvussa ja hirvilakissa.

Seuran 30-juhlavuoden kunniaksi on laadittu oma standaaari. Standaarin suunnittelusta ovat vastanneet Jouko Lukkarila, Antero Myllykangas ja Kari Alatalo. Standaarin peruskuviona on käytetty seuran merkkiä.

Suomen Riistakeskuksen ja Lapin Kennelpiirin ansiomerkkejä on myönnetty 46 seuran jäsenelle. Suomen riistakeskuksen hopeisen ansiomerkkin on saanut viisi (5) jäsentä. Henkilöt hopeisen ansiomerkkin myöntämisyjärjestyksessä ovat: Aale Orava, Pekka Vuonnala, Matti Tuhkala, Kari Alatalo ja Pertti Soukka. Riistanhoidon kunniakirja on myönnetty Matti Tuhkalalle. Riistanhoidon merkin on saanut 18 henkilöä ja pronssisen ansiomerkkin 31 henkilöä. Lapin Kennelpiiri on myöntänyt kultaisen ansiomerkkin Reijo Ikoselle. Kennelpiirin hopeinen ansiomerkki on myönnetty viidelle (5) henkilölle.

Seura on muistanut entisiä puheenjohtajia standaarilla. Standaari on annettu Mauri Kejoselle, Pekka Vuonnalalle, Hannu Leskelälle, Matti Tuhkalalle, Pasi Onkamolle, Jouko Lukkarilalle ja Kari Tuhkalalle.

Seura on muistanut standaarilla aktiivisesti naisjaostossa toimineita. Standaarin ovat saaneet Elli Partanen, Sinikka Mustonen, Ritva Niemi, Aino Lukkarila, Briitta Vuonnala, Saara Kujala ja Maija Kursu.

Suhteet maanomistajiin, naapuriseuroihin ja Sallan riistanhoitoyhdistykseen

Koko seuran olemassaolon ajan seuran jäsenet ja toimiva johto ovat pyrkineet pitämään hyvät ja toimivat suhteet maanvuokraajiin, sillä ovathan maanvuokraajat kaiken seuratoiminnan edellytys. Maanvuokraajia huomioidaan jäsenmaksuhelpotuksin ja vuotuisten hirtvepeijaisten muodossa. Maanvuokraajat hyötyvät seuran tekemästä riistanhoitotyöstä maillaan. Seuran jäsenet seuraavat hirtvien tekemiä taimikkotuhoja ja ilmoittavat niistä maanomistajille.

Vuonna 1981 seurasta erosivat Lapajärven ja Isomaan maanomistajat perustaen metsästysseura Kaitaseljän Erän. Naapuriseuroista Kaitaselän Erän, Salmivaaran Erän, Jaurun Erästäjien ja Joutsijärven Erän kanssa on hirvenpyynnin helpottamiseksi tehty vuokramaiden vaihtosopimuksia, joissa toisen seuran sisällä olevia niin sanottuja sirpalepalstoja on vaihdettu alueisiin jotka rajoittuvat hyvin seuran muihin pyyntialueisiin. Myös riistanhoitoyhdistyksen johtokunnan jäsenen paikasta on vuoroteltu Kaitaselän Erän ja Salmivaaran Erän kanssa.

Seuran edustajina Sallan riistanhoitoyhdistyksen hallituksessa ovat toimineet Pertti Soukka, Matti Tuhkala, Kari Alatalo ja Juhani Kellokumpu. Matti Tuhkala on toiminut riistanhoitoyhdistyksen puheenjohtajana neljä kautta vuosina 1998 - 2002. Pertti Soukka oli hallituksen jäsen vuosina 1990 - 1992, Kari Alatalo vuosina 2000 - 2003 ja Juhani Kellokumpu vuosina 2009 - 2012. Kari Tuhkala on ollut riistanhoitoyhdistyksen hallituksen varajäsen vuosina 2006 - 2012 ja Jouko Lukkarila vuosina 2006 - 2009.

Hirvenmetsästys

Hirvenmetsästys aloitettiin heti seuran perustamisvuonna 1973, jolloin haettiin Sallan riistanhoitoyhdistykseltä viittä aikuisen hirven pyyntilupaa. Lupa myönnettiin neljän hirven pyyntiin. Pyyntiluvat jakautuivat siten, että seuran alueelle tuli kolme lupaa ja valtionmaille eli Vilman alueelle yksi lupa. Pyytäjiä näille neljälle hirvelle, joista yksi aikuinen käytettiin seuran peijaishirveksi, oli kaikkiaan kolmekymmentä. Lihan jakoon osallistui seitsemäntoista pyytäjää ja lisäksi peijaishirven pyytäjiä oli kolmetoista.

Hirvien pyyntiluvat pysyttelivät 4 - 8 luvan tasolla vuosina 1973 - 1984. Vuosina 1984 - 1997 hirvilupien määrä kasvoi tasaisesti. 1990-luvun pyynnissä huippuvuosi oli 1993, jolloin myönnettiin 46 pyyntilupaa. 1990-luvun loppupuolella koettiin hirvikannan romahdus, ja hirviluvat jäivät 14 - 22 luvan tasolla vuosina 1996 - 1999. Vuosituhanteen vaihteessa hirvikanta elpyi. 2000-luvulle tultaessa pyyntilupien määrä on kasvanut voimakkaasti. Hirvenpyynnin huippuvuodet ovat olleet vuosina 2009 - 2011. Hirvenpyynnin huippuvuonna 2011 seuralla oli käytössä 69 aikuisen ja 45 vasan lupaa. Yhteensä lupia oli 114 hirven pyyntiin. Kaatoprosentti oli 100 %. Hirvenpyynnin a-johtajana toimi Seppo Lassila. Vuonna 2012 koettiin hirvikanta romahdus - ainakin pyyntilupien muodossa. Lupamäärä romahti neljännekseen edellisen vuoden määrästä. Vuonna 2012 seuralla oli käytettävissään 20 aikuisen ja 9 vasan lupakiintiö. Kaitaseljän Erän kanssa on ollut vuosina 1996 - 1998 hirvilupien yhteishaku.

Hirvien aiheuttamien taimikkotuhojen määrä on kasvanut viimeisen kymmenen vuoden aikana. Hirvikolarit tieliikenteessä ovat lisääntyneet. Seuran alueella on ollut kolme hirvikolaria vuosina 2011 ja 2012.

Kursun Erä on saanut kuluneiden vuosien aikana 1247 lupaa, joista aikuisen lupia on ollut 824 ja vasan lupia 423. Keskimäärin seuralla on ollut pyyntikaudessa käytössä 31 hirvilupaa. Hirvistä saatu lihamäärä seuran ja sen jäsenten käyttöön on merkittävä. Varovaisestikin arvioiden hirvenlihaa on saatu 130 000 - 150 000 kiloa. Tämä tekee 3 200 - 3 700 kiloa hirvenlihaa pyyntikauden aikana.

Seuran ensimmäisten vuosien kolmestakymmenestä hirvenpyytäjistä pyytäjämäärä on kasvanut tasaisesti. Pitkään pyytäjien määrä oli noin 70 henkilön tasolla. Tätä nykyä pyyntiin osallistuu 80 - 90 henkilöä.

Seuran alkuvuosina hirvenpyynti toteutettiin lähinnä jäljestämällä ja naakimalla, kunnes etelästä levisi tänne Itä-Lapin perukoille hirven ajometsästys. Ajometsästyksessä pyynti suoritettiin ajamalla hirvet passiketjua vasten, johon ne sitten ammuttiin. Seitsemänkymmentäluvun loppupuolella levisi seurassa innostus haukkuvalla koiralla metsästämiseen. Koirapyynnissä oli uranuurtajana Tuomo Mulari. Mularilla oli käytössä harmaita norjanhirkkoja. Koiraharrastuksen yleistyessä koirarotuja tuli lisää: jämtlanninpystykorvia, karjalankarhukoiria ja laikoja. Myös linnunpyynnissä kunnostautuneita suomen pystykorvia usutettiin hirvien perään. Hyvien ja koulutettujen koirien myötä alkoi niin sanottu valikoiva pyynti, jossa ei ammuttu heti ensimmäistä eteen sattuvaa hirveä, vaan valittiin se sopivin. Seuran alkuvuosina hirvitiheys alueella oli merkittävästi pienempi kuin nykyään. Hirvien jäljetkin olivat välillä hakusessa.

Seuran jäsenillä on ollut monia erinomaisia hirkkoja. Tuomo Mularin harmaa norjanhirkko *Emman* haukkui on kaadettu noin sata hirveä ja Erkki Kempvaisen jämtlanninpystykorva *Asselle* on kaadettu yli seitsemänkymmentä hirveä.

Muita merkittäviä hirvikoiria ovat olleet ainakin Juhani Myllykankaan ja Kari Alatalon harmaa norjanhirvikoiria *Paavo*, Seppo Lassilan karjalan karhukoira *Roni*, Juha Kemppaisen jämtlanninpystykorva *Kölli*, Pertti Tuhkalan harmaat norjanhirvikoirat *Emppu* ja *Jasse*, Pentti Tuhkalan harmaa norjanhirvikoiria *Mira*, Hannu Mularin länsisiperianlaika *Jerry*, Tuomo Mularin harmaat norjanhirvikoirat *Minni*, *Purre* ja *Tinga*, Pekka Vuonnalan ja Pentti Vuolukan harmaa norjanhirvikoiria *Patu* ja Juhani Myllykankaan harmaa norjanhirvikoiria *Valtteri*.

Nykyiset hirvikoiratkin ovat erinomaisia. Nykyisistä koirista mainittakoon ainakin Erkki Kemppaisen jämtlanninpystykorvat *Shakira* ja *Likka*, Juha Kemppaisen jämtlanninpystykorva *Köpi*, Olli-Pekka Helisteen jämtlanninpystykorvat *Vinski* ja *Ylli*, Pasi Onkamon karjalankarhukoira *Piki*, Matti Kemppaisen jämtlanninpystykorva *Jeppe*, Timo Seppälän karjalankarhukoira *Remu*, Juhani Myllykankaan harmaat norjanhirvikoirat *Vertti* ja *Mortti*, Vesa-Matti Lukkarilan jämtlanninpystykorva *Jämy* ja Kari Alatalon karjalankarhukoirat *Snella* ja *Jesper*. Uusia pentuja on kasvamassa, ja koirien osalta tulevaisuus on turvattu. Sanotaanhan, että nuorissa on tulevaisuus.

Hirvipeijaiset

Heti seuran perustamisvuonna otettiin käytännöksi järjestää seuran jäsenille ja maanvuokraajille peijaiset. Peijaisista tuli heti suosittu ja jopa odotettu maanvuokraajien ja myös kauempaakin saapuvien seuran jäsenten ja entisten kyläläisten kohtaamispaikka. Ensimmäiset hirvipeijaiset järjestettiin jäsenille ja maanvuokraajille Kursun koululla 18. marraskuuta 1973 ja päätteeksi pidettiin tanssit Kansantalolla alkaen klo 14.00.

Mittava on se käristyksen ja perunoiden määrä, jonka kylän emännät ja myöhemmin perustetun naisjaoston jäsenet on näiden kuluneiden kolmenkymmenen vuoden aikana tehneet peijaisvieraiden syötäväksi. Peijaisvieraiden määrä on vakiintunut kahdensadan vieraan paikkeille. Jos käristyksen tarjoaminen jäsenille ja maanvuokraajille onkin peijaisten päätarkoitus, niin ei sovi unohtaa arpajaisia, hirvenlihan huutokauppaa ja onpa useampana vuonna järjestetty tanssitkin peijaisten kunniaksi.

Suurpetojen pyynti

Suurpetojen pyyntiin on osallistuttu innolla kautta aikain. Seuran ainoa karhunkaataja on Tuomo Mulari, joka kellisti uroskontion Tuntsan kairassa Takkaselkätunturin maastossa vuonna 1981. Hannu Leskelä on kaatanut ison suden lippusiimapyynnissä Aatsingin haudassa vuonna 1974.

Kenneltoiminta

Ennen seuran perustamista on linnunpyynti ollut monille tämän alueen kotitalouksille tärkeä ravinnon antaja. Linnunpyynnissä Suomen pystykorva eri sekoituksineen on ollut merkittävässä roolissa. Seuratoiminnan alkaessa myös linnunpyynti muuttui enenevässä määrin harrastukseksi, ja koirarotuihin alettiin kiinnittää enemmän huomiota. Seuran jäsenet hankkivat eri pyyntitarkoituksiin soveltuvia koirarotuja. Toiset mieltyivät jäniskoiriin ja toiset alkoivat kouluttaa seisojia.

Koiria on käytetty koiranäyttelyissä ja menestystäkin on tullut. Tuomo Mularin kasvattamista ja kouluttamista koirista harmaa norjanhervikoira *Minni* sai kansallisten kisojen käyttö- ja muotovalion vuonna 1991. Kuusi hervikoira on saanut käyttövalion: Erkki Kemppaisen jämtlanninpystykorva *Asse*, Tuomo Mularin harmaat norjanhervikoirat *Burre*, *Rupla* ja *Tinga*, Pentti Tuhkalan harmaa norjanhervikoira *Mira*, Vesa-Matti Lukkarilan jämtlanninpystykorva *Jämy*. Muotovalion on saanut Reijo Iksen harmaa norjanhervikoira *Roni*. Käyttövalion on saanut Reijo Iksen suomenajokoira *Eka*. Lukuisia muitakin hervikoira on käytetty menestyksellisesti koiranäyttelyissä ja haukkukokeissa. Seura on luovuttanut lähes joka vuosi vuokraamiaan maita hervikoirien ja jäniskoerien haukkukokeisiin.

Koiratuomaritoiminta on ollut vilkasta. Ensimmäisen hervikoiratuomarin tutkinnon suoritti Pentti Tuhkala. Tällä hetkellä seurassa on yksitoista hervikoiratuomarikortin omistajaa: Reijo Ikonen, Olli-Pekka Heliste, Erkki Kemppainen, Seppo Lassila, Jouni Lukkarila, Vesa Lukkarila, Vesa-Matti Lukkarila, Reijo Luttinen, Juhani Myllykangas, Tuomo Mulari ja Pentti Tuhkala. Reijo Ikosella ja Seppo Lassilalla on jäniskoira tuomarikortti. Reijo Ikonen on lisäksi ylituomari ja tuomarikouluttaja.

Kursun Erä ry on liittynyt Lapin kennelpiiriin ja Suomen kennelliiton jäseneksi vuonna 2011. Seuran jäsenillä on kolme kenneliä: Tuomo Mularilla on Vaarinkehuman Kennel, Pentti Tuhkalalla Kotatien Kennel ja Reijo Ikosella Syrjähypyn Kennel.

Ampumatoiminta ja ampumarata

Seitsemänkymmentäluvun lopulla virisi sallaisten metsästysseurojen keskuudessa innostus hirvenhiihtoon ja kesällä myös hirvenjuoksuun, niin myös Kursun Erässä. Seurassa järjestettiin muutamina vuosina yleisiä hirvenhiihtokilpailuja, joissa kävi innokkaita hirvenhiihtäjiä ympäri Sallaa, ja tietysti myös seuran mestaruuskilpailuja, joissa seuran jäsenet mittelivät taitojaan keskenään. Olipa muutamana vuonna myös naapuriseurojen, Salmivaaran Erän ja Jaurun Erästäjien kanssa yhteisiä kilpailuja, joissa miteltiin paremmuutta seurojen kesken. Kävipä muutama hirvenhiihdon harrastaja vaihtelevalla menestyksellä Pohjois-Suomen mestaruuskisoissakin, puhumattakaan Sallan seurojen yhteisesti järjestämistä cup-kilpailuista.

Seuran ampumamestaruuskilpailu hirviaseilla on pidetty neljä kertaa: vuonna 2006 voittaja oli Pertti Soukka, vuosina 2010 - 2011 Juhani Kellokumpu ja vuonna 2012 Mika Mulari.

Seuran alkutaipaleella hankittiin savikiekkohaitin ja haulikkorata valmistui 1975. Heittimen vanhetessa ja männyn taimien vallatessa haulikkoradan, seura hankki pienoishirviradan, jonka rakentamista ryhdyttiin suunnittelemaan Lapajärventien risteyksen läheisyydessä olevaan Lauri Onkamon soraomonttuun. Pienoishirviradalle haettiin lupaa vuonna 1988, mutta Sallan kunnan terveyslautakunta oli toista mieltä ja hylkäsi hakemuksen. Hylkäyksen perusteena oli asutuksen ja yleisen tien läheisyys sekä radan sijaitseminen pohjavesialueella.

Seuran alkaessa etsiä kuumeisesti uutta paikkaa pienoishirviradalle heräsi ajatus, että miksi ei rakenneta kaikki mitat täyttävä kivääriaseiden ampumarata. Hankkeen kustannusarvioksi päätettiin 100 000 markkaa, 16 800 euroa. Silloisen puheenjohtaja Matti Tuhkalan johdolla haettiin ja myös saatiin valtionrahoitusta 6 700 euroa. Lopun rahoituksen järjestämiseksi seura järjesti muun muassa aurasviittatalkoita useampana vuonna, huutokauppasi hirvenpyyntilupia seuran jäsenille ja myytiinpä hirvenruhoja myös K-KauppaPaikka Koivuniemelle. Rakentamisen vetäjänä toimi Pertti Tuhkala. Ampumamatkat radalla ovat 50 metriä, 75 metriä ja 100 metriä. Vihdoin tuhansien talkootyötuntien jälkeen koitti ampumaradan avajaiset, jotka pidettiin 2.7.1994. Pertti Tuhkala piti avajaisten avajaispuheen. Tuhkala kuvasi puheessa puolitoista vuotta kestäneen rakentamishankkeen vaiheet. Avajaisten juhlapuhuja oli Lapin riistanhoitopiirin riistapäällikkö Teuvo Eskola. Koillis-Lappi -lehden mukaan Eskola on todennut, että ampumarata on mallikas, hyvin suunniteltu ja toteutettu ja että näissä pohjoloissa tarvitaan omatoimisuutta ja kursulaiset ovat sitä taas osoittaneet. Lauri Onkamo sai kunnian suorittaa ensimmäisen ampumalisenssin uudella radalla. Ampumarata tuli lopulta maksamaan nykyrahaksi muutettuna 18 000 euroa.

Ampumaradalla pidetään vuosittain 4 - 6 hirvi- ja karhukoeammunnat. Harjoitusammuntoja pidetään ennen virallisia hirvi- ja karhukokeita. Ampumaradalla pidetään seuran ampumamestaruuskilpailut. Seuran jäsenet hyödyntävät ampumarataa kohdistus- ja harjoitusammunnoissa.

Riistanhoitotyö ja talkotoiminta

Ensimmäinen riistapelto perustettiin kesällä 1974. Toivo Lehikoinen oli ostanut apulannat ja kylvänyt omatoimisesti ohraa. Kypsynyt vilja päätettiin kerätä talteen talkoilla. Samana vuonna päätettiin laskea ensimmäisen kerran riistalintujen kanta. Riistalintujen linja-arviointi päätettiin tehdä elokuun aikana seuran alueella niin, että saadaan vähintään viisi linjaa joiden etäisyys on toisistaan kymmenen kilometriä. Nykyään riistanlaskenta tehdään kolmiolaskentana. Seuran vuokraamalla mailla on kaksi riistakolmiota.

Riistanhoitotyönä viljellään vuosittain useita riistapeltoja, raivataan vesakoita, viedään nuolukiviä ja lasketaan riistakantaa. Seura on jo vuosia maksanut pienpetojen pyytäjille pientä kulukorvausta saadusta saaliista. Pienpetojen pyynnissä ovat ansioituneet muun muassa Aale Orava, Tuomo Mulari, Hannu Mulari, Pentti Tuhkala, Eero Kempainen ja Olli-Pekka Heliste. Alkuajoista riistanhoito- ja talkotoiminta on laajentunut niin, että vuosittain toimintaan osallistuu kymmeniä henkilöitä ja talkootyöpäiviä kertyy satoja.

Nylkyvaja

Vuonna 1986 seurassa heräsi ajatus kunnollisen ja nykyaikaisen nylkyvajan rakentamisesta, olihan siihen asti hirvet riiputettu ja paloitetu vajojen tai latojen orsissa, joissa olosuhteet olivat mitä olivat. Jakokunnalta vuokrattiin tontti leipomoa vastapäätä, ja uusi komea 60 m² nylkyvaja valmistui vuonna 1988 tuhansien talkootyötuntien tuloksena. Nylkyvajan viereen rakennettiin kota. Kodassa hirvien nylkemisen tai paloittelun lomassa on mukava siemaista kahvit tai muuten vain lämmitellä. Juhani Kellokummun johdolla nylkyvajaa laajennettiin ja kunnostettiin vuosina 2009 - 2011. Nylkyvajassa on koneellinen lämpötilan ja ilmankosteuden säätö. Saneeraamistyön suurimman vastuun kantoivat Hannu Mulari, Reino Suvistola ja Timo Seppälä, Mika Mulari ja Alpo Onkamo. Talkootöihin osallistui kaikkiaan 32 seuran jäsentä. Hirvivajan saneeraaminen tuli maksamaan noin 25 000 euroa.

Pyyntiporukat ovat rakentaneet omille alueilleen toinen toistaan komeampia kotuksia ja tiipiitä, joissa on mukava pyynnin lomassa keitellä kahvia, paistella makkaroita tai vaikkapa sateen sattuessa viettää aikaa. Kotukset ovat myös kyläläisten ahkerassa käytössä.

Tulevaisuuden näkymät

Kursun Erän tulevaisuuden näkymät ovat suotuisat. Maanvuokrasopimusten määrä ja jäsenistön määrä ovat vakiintuneet hyvälle tasolle. Seuran talous on vakaa ja toiminnan kehittämiselle ei ole näköpiirissä suurempia uhkakuvia. Seuran tulevaisuudelta on hyvä syy odottaa myönteistä kehitystä.

Seuran toiminta paikkakunnalla on ollut vilkasta ja vaikuttavaa. Metsästysseura Kursun Erä ry on Kursun kylän ja lähitieneen keskeisimpiä toimijoita ja koko kyläkuntaa aktivoiva yhteisö. Seuratoiminnan jatkuvuuden ja elinvoimaisuuden kannalta nuoret ja heidän asema seurassa ovat elintärkeä asia. Nyt toiminnassa vaikuttavan aktiivisen jäsenistön ikääntyminen ja toiminnasta pois jääminen voi johtaa seuratoiminnan notkahtamiseen. Tämän takia on tärkeää nivoa nuoret mukaan sekä metsästystoimintaan että seuran yhdistystoimintaan.

Toinen seikka, josta on syytä kantaa huolta näillä selkosilla, on valtionmaiden pyyntioikeudet. Metsästysseurojen tulee tehostaa yhteistyötä Sallan riistanhoitoyhdistyksen kanssa pyrkien siihen, että paikallisen väestön vapaa metsästysoikeus valtion mailla säilyy.